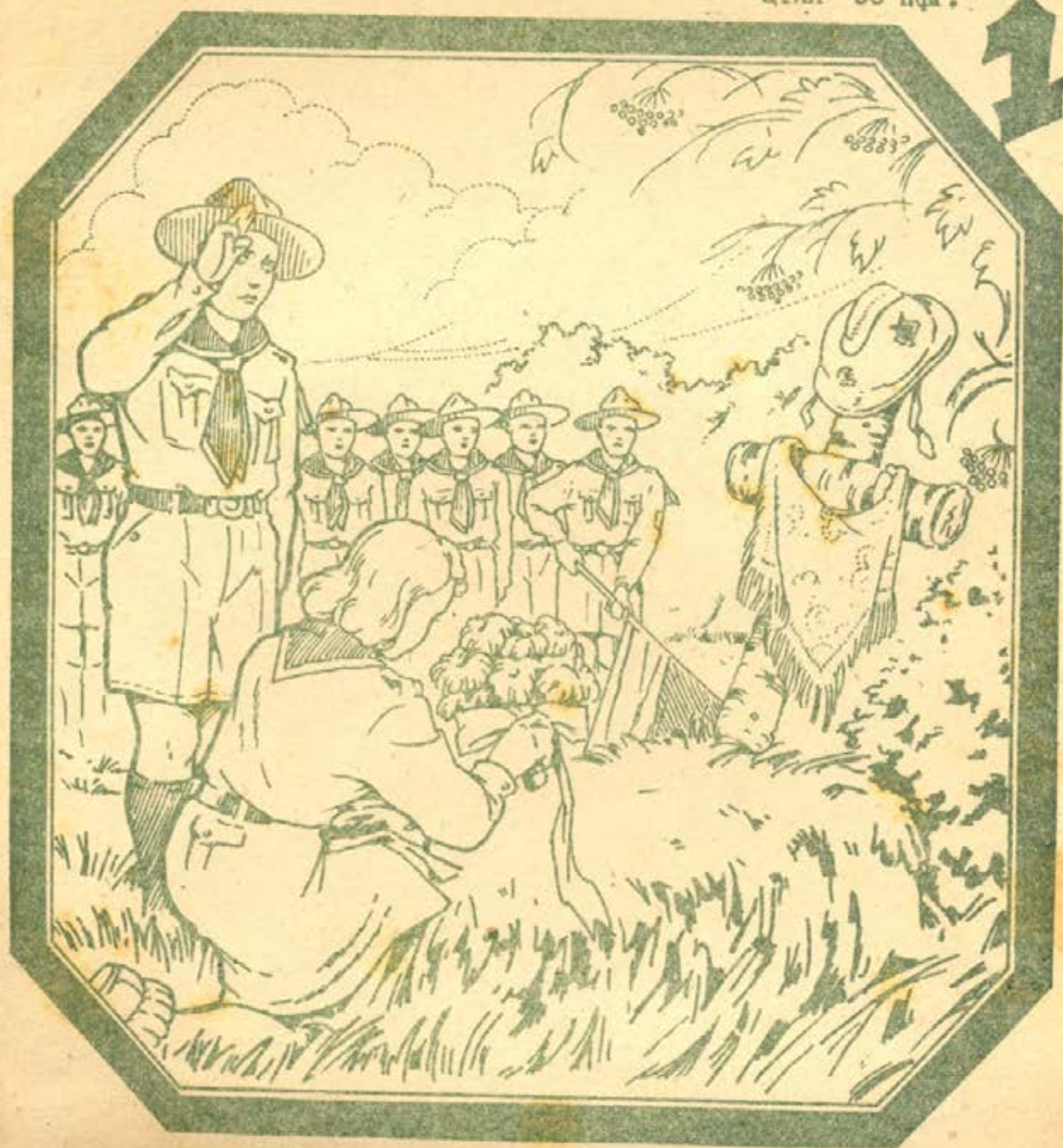

ПЛАСТУН SCOUT

ІНСТРУКТИВНО- РОЗВАГОВИЙ ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ В АУГСБУРГІ
UKRAINIAN EDUCATIV MONTHLY FOR BOY-SCOUTS IN AUGSBURG

15. грудня 1945.

ЦІНА 50 пфг.

МИНУВ ЛИСТОПАД...

Ти неба дух, що сплив життям на землю
щоби стояти твердо в боротьбі зі злом,
Стояти КРАСИНО-СИЛЬНИМ, як лискучий прапор,
Стояти з ЯСНО - РАДІСНИМ чолом.

Довгаль.

ЗА НАМИ РОКИ МОВЧАНКИ,
РОКИ БЕЗПРОСВІТНЬОГО ЛИДІННЯ НАШОЇ МОЛОДІ
ПІД АВТОРИТАТИВНОЮ КОРМИГОЮ ЗУХВАЛИХ НА-
ІЗДНИКІВ, ЩО ГАМУВАЛИ ВРОДЖЕНИЙ МОЛОДІ ГІН
ДО РУХУ, ПРАВДИ І СВОБОДИ. ВОРОГ ВБАЧАВ У
НІМ ЗАГРОЗУ ДЛЯ СВОГО ЦАРСТВА БРЕХНІ І ПО-
НЕВОЛЕННЯ.

ПИЛОМ ПРИПАДАЛИ ЗВИНЕНІ СТЯГИ З СРІБНОЮ ДІЛЕСЮ,
ПО ШИРОКОМУ СВІТІ РОЗПОРОШИЛИСЯ ЛАВИ "СИНІВ КРА-
СИ". ПЛАСТ ЗІ СВОЇМИ ВСЕЛЮДСЬКИМИ ІДЕАЛАМИ БРА-

ТЕРСТВА Й ВЗАЄМНОЇ СПІВПРАЦІ НАРОДІВ МУСІВ ЗНИКНУТИ З ТЕРЕНІВ ОПАНОВА-
НИХ ПОСІПАКАМИ ІДЕЙ, ПОБУДОВАНИХ НА ПРИНЦИПАХ НАСИЛЬСТВА Й НЕТЕРПИМОС-
ТИ. АЛЕ НЕ ЗНИК З СЕРДЕЦЬ ТИХ, ЩО СИДІЛИ ВЕЖЕ РАЗ ДОВКОЛА ПЛАСТОВОЇ ВАТ-
РИ Й ВІДЧУЛИ НА СОБІ МІЦЬ БРАТЕРСЬКОГО ПУТА, ЩО ОБ'ЄДНУЄ ВСІХ ПЛАСТУНІВ
У ОДНУ, ВЕЛИКУ СІМ'Ю. НЕВИДИМІЙ РЕТЯЗЬ ЛУЧИВ ІХ НА ПРОТЯЗІ РОКІВ БЕЗ ОГ-
ЛЯДУ НА ТЕ, ДЕ ВОНИ БУЛИ І, ЩО РОБИЛИ. І ТЕМЕР, КОЛИ СВІЖИЙ ДУХ ДЕМОКРА-
ТИЗМУ Й ПРИЗНАННЯ ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ ПОВІВ СВІТОМ, З РУІНИ ПІДНОСИТЬСЯ
ЗНОВ ЛИСКУЧИЙ ПРАПОР З ПЛАСТОВОЮ ДІЛЕСЮ.

ПЕРЕД НАМИ РОКИ ПРАЦІ.

ХИМЕРНІ ІДЕАЛИ ЧУЖИХ НАМ ІДЕЙ ЛЯГЛИ РУМОВИЩЕМ І ПІШЛИ З ДИМОМ. ЗІ
ЗГАРИЩ ВСТАЄ НОВЕ ЖИТТЯ, ЦЕ ВІЧНИЙ ЗАКОН ІСТОРІЇ: ЛИШЕ ВСЕЛЮДСЬКІ ІДЕ-
АЛИ, ЩО Є НЕПОХИТНИМИ ПРАВДАМИ, ЯКИМИ НЕ ЗАХИТАЛИ НІ ВІЙНИ, НІ ЛИХОДІТТЯ
НІ ЗЛОБА ФАНАТИКІВ, МОЖУТЬ ЛЯГТИ В ОСНОВУ МАЙБУТНЬОГО, НОВОГО, ЖИТТЯ.

ЗАСАДИ ЧЕСНОСТІ З СОБОЮ, ЗАСАДИ ВІРНОСТІ ВСЕЛЮДСЬКИМ ІДЕЯМ ТА ДІДІВ-
СЬКІЙ ТРАДИЦІЇ—ЦЕ ПІДВАЛИНИ, НА ЯКИХ НАША МРІЯ МОЖЕ СТАТИ ДІЙСНІСТЮ. А
НА ТАКИХ ЗАСАДАХ ПОБУДОВАНИЙ ПЛАСТ.

ХТО ХОЧЕ ВЗЯТИ НА СЕБЕ ВАЖКИЙ ОБОВ'ЯЗОК ЖИТИ ЦИМИ ЗАСАДАМИ І ЗНАХО-
ДИТЬ В СОБІ ДОСЯТЬ СИЛИ, ЩОБ ВИТРИМАТИ НА ЦІЙ ШЛЯХУ — ТОЙ ЄЩЕ ПЛАСТУН!
ДЛЯ НЬОГО ПРИЗНАЧЕНИЙ НАШ ЧАСОПИС, ЩО ХОЧЕ БУТИ ВІРНИМ ТОВАРИЩЕМ НА
ШЛЯХУ ДО МЕТІ.

Це теоретичний ґрунт "ПЛАСТУНА". Практично Редакція хоче на сторін-
ках часопису давати в розваговій формі основний матеріал, необхідний до
пластового самовиховання.

Беручи під увагу брак української пластової літератури та зважаючи
на переважаючу в наших рядах більшість молоді, яка ще не мала нагоди
бути пластунами, а в багатьох випадках раніше про пласт нічого й не чу-
ла, вестимемо наш часопис так, щоб він поступово вводив читача в коло
"пластових тайн", знайомив з найнеобхіднішими теоретичними й практич-
ними висновками, інформував про пластове життя в світі й серед нас, був
засадничим порадником — коротко кажучи був ВІРНИМ ПРИЯТЕЛЕМ КОЖНОГО
ПЛАСТУНА НА ЙОГО ШЛЯХУ ОСОБИСТОГО І ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ.

До кожного числа "ПЛАСТУНА" буде додано 16 сторінок пластового
підручника, що стислою формою подаватиме найнеобхідніші дані до пла-
стових проб. Перші 3 числа принесуть таким робом "підручник "пластуна"
до першої пластової проби". Лаконичні дані підручника жвавішою формою
доповнюватиме зміст самого часопису, що в суті творитиме з ним одну ці-
лість.

В цім нам допоможе Святий Дух,

С К О В І

Редакція "пластуна"

Що нового в Пластовому Світі

В АШІНГТОН.

Від 28. жовтня до 3. листопаду на всіх теренах Зєднаних Дєржав Північної Америки бiльш нiж мiльон американських пластунок вiдсвяткував "Тиждень пластуни".

Цим святом був започаткований двохлiтнiй план працi, вироєнення самими пластунками. За наступнi два роки американськi пластуни хочуть планово поглибити свої знання та поширити свiтогляд, щоб стати активними громадянками свiту. Ця мета символiзує гасло цьогорiчного "Тижня Пластуни": "СУСПIЛЬНА ДIЯЛЬНIСТЬ ПО ЦIЛОМУ СВIТI".

Тиждень пластуни святкується в ЗДПА кожного року щоб вiдмитити 31. жовтня день народження основоположницi дiвочого пласту в Америцi покiйної Джулетти Лав.

Недiля-першiй день святкування, починається урочистою Службою Божою. Кожен наступний день "Тижня пластуни" присвячується поодиноким галузям дiвочого пластового програму, як на приклад, праця в домашнiм господарствi, чиннiсть в суспiльствi, опiка над здоров'ям, мiжнародна приязнь, мистецькi ручнi роботи та дiяльнiсть в позапластовому громадському життi.

Цього року сiм дєнь "Тижня Пластуни" були присвяченi загальним темам громадського життя.

До титульної сторiнки:

*

Ой, не зникли золотi терни,
тiльки почорнiли,
ой, не всохли кривавi квати,
тiльки помарнiли.

Зiрди сонце, пiд моє вiконце
так засвiти ясно,
позолоти мої чорнi терни,
нехай буде красно.

Загорися ти моє серденько,
Запалай пожаром,
Коли нашу кривавi квати,
нехай же недаром.

Леся Українка.

ВОЛОСОЖАР.

Сiм самоцвiтiв зоряного грона
В безмежному, величному просторi,
В iскристiм морi !
iх появили Атлас i Плейона...
дочки богiв отi красунi-зорi:
Електра i Тагєта i Стеропа,
i Майя, i Целєна, i Меропа
i Альцiона, -

Сiм самоцвiтiв зоряного грона !

Цi передвiсницi НОВОГО РОКУ,
З'являються, як золота корона,
БiднАЮТЬ З НАМИ ДАВНИНУ ГлибОКУ...

Сiм самоцвiтiв зоряного грона !

Микола Вороной.

ПЛАСТУН
МАНДРУЄ

ВЕРХОВИНО,

СВИТКУ ТИ НАШ...

Гуцульщина! країно див,
далека, недоступна мріє,
зелена казка серед гір,
де вільний дух наш віє
у гори заганяє мов звір.
О. Олесь.

Гуцульщина-це українська, повна чару Швейцарія. Це казкова країна, що мальовничо розсілася на підніжжях Горганів та Чорногори. Сніжні вершини цього ланцюга гір, а між ними Говерля, Ілп Іван, Магура та інші, блищать при сході та заході сонця на тлі погса вічно темно-зелених шпилькових лісів мов самоцвіти та причаровують до себе око глядача. Нопід поясом шпилькових лісів, що його найвищі рубці переходять аж в фіалово-мутну барву, ціле узбічча гуцульських гір оповите пірстим килимом листкових лісів, що особливо в осени грають тисячами барв. Серед цього килима латками виділяються полонини та левади, всіяні мільярдами пишних гірських квіток. Денеде видніють ґруні. По них мальовничо, неначе магічним пензлем Великого Мистця на картині-красвиді, розкидані хатки гуцулів. Села й містечка розпоросилися вздовж гірських бистриць, поховалися в долини гір, що своїми ланцюгами хоронять гуцульські оселі від північних вітрів.

Гуцульщина всею красою природи вже від найдавніших часів приманувала до себе мандрівників. Літом, в часі шкільних ваканцій, кишіло тут від пластових таборів рухливих дітей сонця й приятелів природи.

Зимом снують тут по верхах цілі рої лещетарів.

На Гуцульщині, а головню в Криворівні, гостювали майже всі видатніші українські письменники. Навіть з Великої України, якщо їм щастило хоч на короткий час вирватися з царської тюрми народів.

Гуцульщиною звикли ми називати галицьке покуття відмежоване на півночі річкою Прутом, відтак частину Буковини, також приблизно по Прут і східню частину Карпатської України. дехто причислює до Гуцульщини дещо ширший простір, а між тим і майже ціле покуття.

Найбільшим містом в галицькій частині Гуцульщини є КОЛОМІЯ. Найбільшим селом не тільки на Гуцульщині, а й в цілому світі є ЖАБЕ, що займає понад 25 кв. км. простору. Найбільшою річкою Гуцульщини є Прут. Джерело його під Говерлею, недалеко від місця, де починається й Тиса, що котить свої води на південь через закарпатську частину Гуцульщини. До Пруту впадає Черемош. Він творить границю між буковинською та галицькою частиною Гуцульщини. Черемошем сплавають

гуцули сплави-звані тут дарабами. з гірських висот летять ними гуцули через небезпечні закрути немов колишні запорожці на чайках вздовж Дніпрових порогів.

Закарпатські гуцули з Ясіня та цілої Рахівщини роблять те саме по Тисі, що нею провадять свої дараби аж на мадярські долини, а инколи плывуть і далі, вже по Дунаю. Гуцул і тут не забуває про рідну Гуцульщину:

"Ой плыву я по Дунаю
Тай так си думаю,
Нема крачих співаночок,
Як у наших краях..."

Що до самих гуцулів, то є версія, що вони нащадки якогось чужого племені гуців. Колись, дуже давно, примандрували вони на теперішні місця свого осідку з далекого Сходу. Приневолені якимись незанимаючими обставинами, осіли на стало в гуцульських лісах, що в ті часи були ще буїнішими. В них було повно всякого звіря, що ще й до тепер не перевівся. З бігом часу ці "гуци" зукраїнізувалися. Тільки їхні звичаї, що мали їм остатися з первісної батьківщини, є в дечім відмінні від звичаїв інших українських земель. Головно гуцульські вірування, забобони та обряди заставили

назвати їх "тіня-

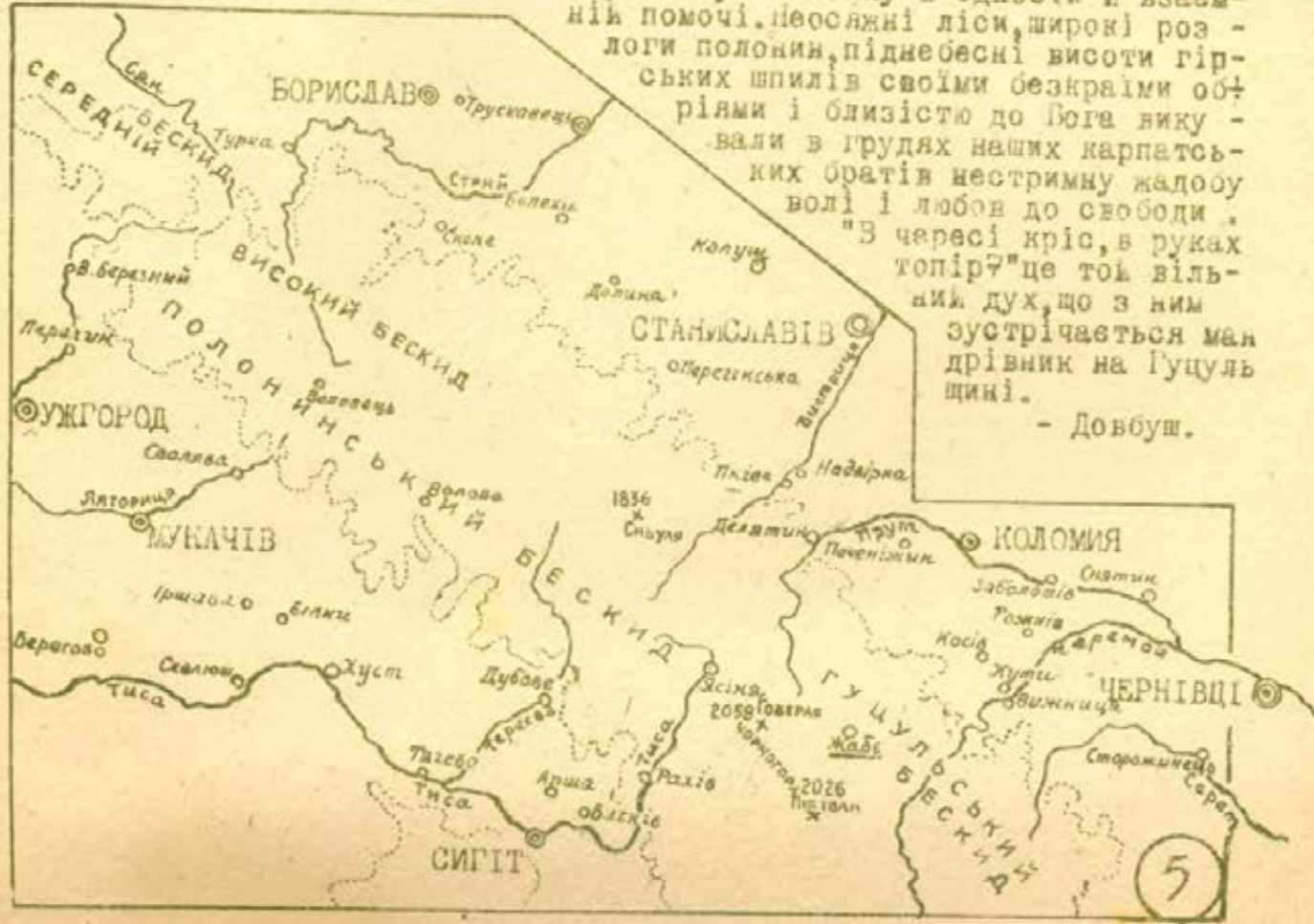
ми забутих предків". Ці обставини роблять походження гудулів дуже загадковим і воно таким в дійсності є.

Кожний гуцул є завзятим ловцем. Ловами, і то головно потайними, займається ціле життя. Однак ніколи не воює звірини без потреби та не боє такого звіря, якого не слід вбивати, щоб не загрозувало винищення. Кожний гуцул має зорю і то мав її при всіх владах, вмючи її знаменито переховувати. Гуцунці, чи як тут кажуть - кріс, дарує молода по шлюбі молодому wraz із "дзьобенькою"/мошонкою/ повною набоїв та ловецьких принадлежностей і це є посвячений звичай і зоря переходить тим чином з покоління на покоління. Тому й не диво, що всі гуцули знамениті стрільці.

Одною з найшляхотніших прикмет гуцулів є товариська вірність. Вони, навіть коли мають між собою особисті порахунки, прощають їх собі взаємно та допомагають один одному в разі великої небезпеки від постороннього ворога чи дикого звіря. І саме чи не ця риса була причиною, що в часі Великого зриву гуцульські куріні творили одну з найліпших частин української армії. А ця риса, очевидно, виплекало в них життя серед чудової дикої природи, серед величнх гір, які своєю суверістю й самітністю змушують населення Карпат шукати силу в єдності й взаємній допомозі. Неосяжні ліси, широкі розлогі полонини, піднебесні висоти гірських шпилів своїми безкраїми обріями і близьістю до Бога виховали в грудях наших карпатських братів нестримну жагоду волі і любов до свободи.

"В чересі кріс, в руках топір" це той вільний дух, що з ним зустрічається малодрівник на Гуцульщині.

- Довбуш.

100 ЛІТ ЗАПОВІТУ

Шевченко написав "Заповіт" 25 грудня 1845. Отже, з того часу пройшло вже 100 літ.

"ЗАПОВІТ" став для українців пісню, що навчає, у що треба вірити, до чого треба стриміти і яким способом треба свою віру здійснювати. "ЗАПОВІТ" ідеологічно тісно зв'язаний з усіми творами, з яких мала скластися збірка "Три літа" / "Розрита могила", "Сон", "Іван Іус", "Кавказ", "Посланіє", тощо /. В цій збірці виявився високий Шевченків ідеалізм: віра в перемогу добра над злом, віра в безсмертя української душі, віра в здійснення людського щастя, віра в Бога, любов до тихого раю на землі-Україні, любов до людини.

Шевченко віддав цим ідеям усе своє пророче надхнення, усю свою силу, думки і почування. Але, думка про те, що смерть може перервати його пророчі змагання за здійснення української людської правди, стала причиною, що Шевченко висловив свої посмертні бажання.

Перша думка-зложити свої кости в рідній землі, залишитись їй вірним і по смерті, як був вірним при житті, впасти пророчим зерном у рідну землю, вічно жити з ланами широкополими і кручами, чути їх і завжди бачити їх. Чому? Бо Україна-втілення Божої правди і краси на землі. Є Бог, бо є Україна, є творча, справедлива людина. Але, на землі є багато зла.

Зла вічно змагається з добром. Це змагання відбувається й в Україні. з одного боку Україна, втілення Божої краси і справедливості, і людина, безсмертний носій отої Божої правди і краси, а з другого - все те, що ту Божу і людську правду нищить: російський царат і його гончі та хорти, усі ті що "оглухли, не чують, кайданами міняються, правдою торгують і Господа зневажають, - людей запрягають в тяжкі ярма: орають лихо, лихом засівають". Отже друга Шевченкова заповідь-боротьба за Божу, абсолютну правду: за Україну й за лю-

дину. Коли б йому самому не вдалося здійснити свого пророчого завдання, то він полине молитися до Бога, як знайдуться інші борці за його ідеали, як "потече з України кров ворожа", бо інакше зло перетягає й Бога нема.

Холоне його пророча душа в від однієї тієї думки, що неправда може перемогти правду, що "царі гончі, псарі, ладожери й фарисеї", що Бога і людину розняли, - знищать Україну-Божу красу й правду на землі, поневолять людину.

І Шевченко просить і закликає: "Вставайте, кайдани порвіте і вражою, злою кровю волю окропіте!" Тоді здійсниться царство Бога на землі. Визволиться Україна й людина буде "в своїй хаті - своя правда, і сила, і воля", тоді осядуть усі й найменшого брата, усміхнеться мати-Україна, заплакана мати. Вона розвіє тьму неволи, "світ правди засвітить, і помоляться на волі невольницькі діти".

Правда перемаже, бо світ, Бог є правда, краса й воля.

Створиться вільна, нова сім'я, родина вільних людей на вільній землі, у "тихому раї на землі" - Україні.

Великий Кобзар-Прарек України просить вольними устами споманути й його у тій сім'ї "незлим, тихим словом."

"ЗАПОВІТ" В УКРАЇНСЬКІЙ МУЗИЦІ .

Величній своїм задумом, ширістю і людяністю "Заповіт" промовляє до душі кожного українця, тому не дивно, що ціла низка українських композиторів брала його за тему для своїх композицій. з дописанковської доби був це ВЕРБИЦЬКИЙ/для хору/, з сучасників Лисенка К.Г. СТЕЩЕНКО/для хору/, на західній Україні С. П. ЛЮДКЕВИЧ/монументальний "заповіт для хору й симфонічного оркестру/, й В.О. БАРВИНСЬКИЙ/хор і симф. орк./ з останніх часів А.М. РЕВУЦЬКИЙ/хор і симф. орк./ та В.М. ЛЯТОШІНСЬКИЙ - /хор і симфонічний оркестр./

ЯК УМРУ, ТО ПОХОВАЙТЕ
МЕНЕ НА МОГИЛІ,
СЕРЕД СТЕПУ ШИРОКОГО,
НА ВКРАЇНІ МИЛІЙ,
ЩОБ ДАНИ ШИРОКОПОЛІ,
І ДНІПРО, І КРУЧІ
БУДО ВИДНО, БУЛО ЧУТИ,
ЯК РЕВЕ РЕВУЧИЙ.
ЯК ПОНЕСЕ З УКРАЇНИ
У СИНЄ МОРЕ
КРОВ ВОРОВА... ОТОЙДІ Я
І ДАНИ, І ГОРИ -

ВСЕ ПОКИНУ ТА ПОЛИНУ
ДО САМОГО ВОГА
МОЛИТИСЯ... А ДО ТОГО -
Я НЕ ЗНАЮ БОГА,
ПОХОВАЙТЕ ТА ВСТАВАЙТЕ,
КАЙДАНИ ПОРВІТЕ
І ВРАЖОЮ ЗЛОЮ КРОВЮ
ВОЛЮ ОКРОПІТЕ.
І МЕНЕ В СІМІ ВЕЛИКІЙ,
В СІМІ ВОЛЬНІЙ, НОВІЙ,
НЕ ЗАБУДЬТЕ ПОМ'ЯНУТИ
НЕЗЛИМ ТИХИМ СЛОВОМ.

25. XII. 1845.
в Переяславі.

УКРАЇНСЬКА НОША

1. ГУЦУЛЬЩИНА

Гуцульська народня ноша, після полтавської, належить до найгарніщих українських кроїв. Збереглася вона до останніх часів і гуцули нею дуже дорожать. Кожне село на Гуцульщині має свій притаманний крій і добрий знавець може зразу по одязі установити, хто з якого села.

На ногах носять майже всі правдиві гуцули домашнього виробу ПОСТОЛИ. ці постолы в одних селах збільше, в других з менше заокроєними косами. Одігають їх і прикріплюють ВОЛІЧКАМИ на плетені з чистої вовни КАПЧУРИ. ці капчури-капці мають дуже гарно мережані верхи. Чоловіки носять з битого сукна ХОЛОДНІ-штани. ці холодні має кожне село іншої барви. Так само чоловіки носять з товстого битого сукна ПЕТЬКИ, чи то ГУНЬКИ, що їх гуцули звать БАЛ-ПАРКАМИ. Вони також різних кольорів. Гуцулки носять ЗАПАСКИ, а то в більшості по дві: одну з переду, другу зі задку. На них переважає червона барва

мережана різноколіровими візерцями та навіть металевими прикрасами. деякі села носять лише по одній задній запасці, а з переду ФАРТУШОК. Сорочки носять зі сніжнобілого повисливого, або навіть льняного полотна власної виробу. Жінки мають довгі сорочки, що виглядають сподом з під запаски вузенькими білими пружками, а по боках між запасками видискують більші клинами. Рукави мають вишивані широкі поперевні ВУСТАВКИ. Такі самі вуставки є і на чоловічих сорочках. Останні коротші та носять їх поверх холошень під перезані широкими, вибитими різними бляшками ЧЕРЕСАМИ. зпереду сорочка підтягнена трохи вище та випростована, а зі задку пофалдована та спускається вниз нібито широким хвостом. У чересі носить гуцул всі щоденні потреби: гроші, капшук з тютюном, кресало, кремій, ніж, люльку.

Літом, як жінки так і чоловіки, носять коротенькі білі козушки облямовані чорною козушиною та прикрашені подекуди візерцями. зовуть їх КИШТАРИКАМИ. Зимом носять довгі або короткі козухи з рукавами. Через плечі носять чоловіки дзюбенцьки, які у парубків бувають дуже гарно прикрашені. В дзюбенцьці носить гуцул харчі, а на ловах набой. На голові носять чоловіки низькі зі широкими загнутими крисами - КРИСАНИ. парубки носять ба крисанею пацьоркові прикраси-ТРЯСАНИ. подекуди зимом носять чорні КУЧКИ.

Жінки носять на голові звичайно власної виробу хустки. Дівчата завязують їх понід оороду, замужні вяжуть їх взад "по молодичькі". В руках у кожного гуцула, а головне у парубків, знаходиться гарний "вишиваний" пацьорками з блискучим металевим вістрям ТОПІРЕНЬ.

ПЛАСТУН СЕРЕД ПРИРОДИ

ЧИ ПІЗНАЮТЬ ЗВІРЯТА СВІЙ ГОЛОС?

Докази і протидокази мусіли по-де-ти поодинокі звірята самі під час проєкції перед мікрофоном. Було, наприклад, знято на звукову плівку гавкання вівчарської собаки. Коли згодом в іншій кімнаті було пущено перед тою собакою її власний голос з грамофону, пес почав оглядатися, звідки лунає голос, а відтак почав брехати. Однак вже зовсім іншим тоном, ніж раніш. Подібно поводитись і малпа. Спершу, почувши власний голос, дуже здивувалась, відтак почала зоркотіти, потім верещати і зхвилювано бігати по покої. Коли заспокоїлася, пробувала наподоблювати голос з грамофону, одже пристосовуватися до невидимого звіряти.

Вислід: звірята не пізнають свого голосу з грамофону при цій нагоді слід зазначити, що лише дуже мало людей пізнає свій голос репродукований з грамофонові плати.

Ірр. В. Сміт

Трапилася ця пригода на самотніх передових чатах на Новій Гвінеї. Підполковник О. Торнтон, командант американської стежі, в хвилині відпочи-

нку наставив свій радіоприймач на короткохвилову станцію, що саме передавала концерт Бінга Кросбі. Коли голос відомого співака й гумориста залунав шатром, думки підполковника полинули далеко за океан, на батьківщину. Але не надовго. Серед співу його викликали в якісь негайні справи.

Коли по кількох хвилинах відсутності плк. знов наолизився до свого шатра, з радіоапарату лунала вже інша арія.

Відкинувши крило шатра та увійшовши до середини, підполковник завмер. Лише крок від нього лежала двохметрова кобра. Але її голова з отруйними зубами була звернена до голосу, що лунав з приймача.

Лі один мяз не здригнувся на лиці старшини. Він потиху викрався з шатра й схопивши важкий тропічний ніж-мачету що лежала біля входу, одним помахом відтрав гадюці голову.

Колиб голос співака не гіпнолізував кобру, плк. Торнтон не зміг би вже написати Бінгові Кросбі листа з подякою за те, що він своїм співом врятував людське життя на віддалі кількох тисяч миль.

П. С.

Зима розгорнула перед пластуном нову сторінку життя. Уважний мандрівник, слідує за тим, що вписує природа на сніжному покриві, пізнає багато цікавого й нового. Дрібні сліди мережують поля і луки розповідаючи своїми виразливими узорами про життя полохливого звіря.

Приглядайтеся на прогульці до відтисків на снігу та силкуйтеся відчитати з них Таємницю Природи.

СЛІД

ВІВІРКИ

СЛІД ЛИСА

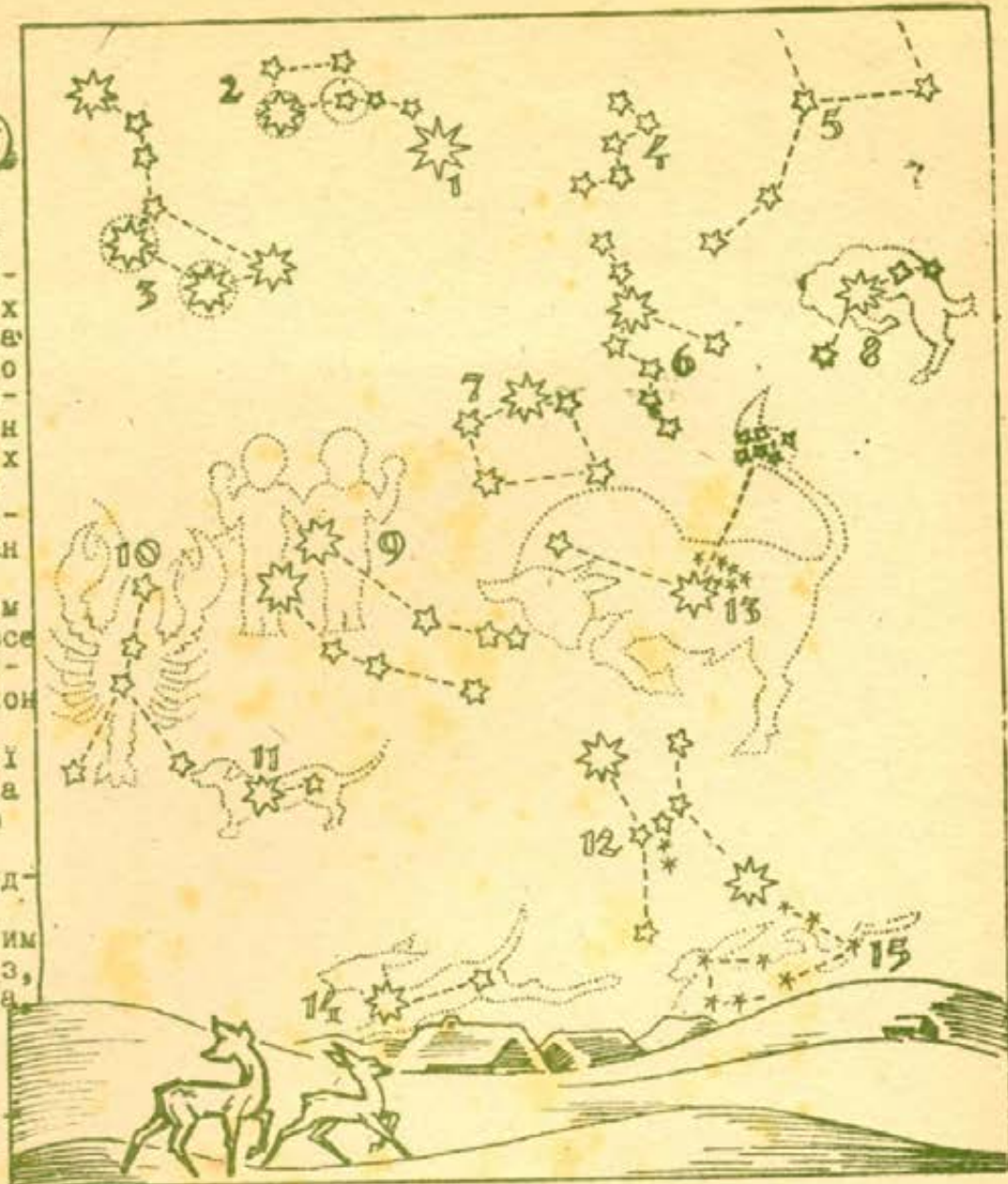
ЗОРЯНЕ НЕБО

Чи знаєш, скільки зірок на небі? Ні! Може? Чити їх ми ще не в силі. Але поодинокі з них що виразніше сяють на небозводі ми можемо добре спостерігати беззмарими ночами. Пластун часто зводить до них свій зір: вичитує з них час, вони є дороговказом під час його мандрівок. Наші пращури знаходили в зорях таємничу закономірність всього світу й пробували вичитувати із зоряних констеляцій свою долю. Пластун не шукає своєї долі в зорянім небі, а кує її власною працею тут, на землі.

Визначні сузір'я грудневого неба:

1-Поллярна Зірка з Малим Возом/2/, 3-Великий Віз, 4-Касіопея, 5-Андромеда, 6-Персей, 7-Візник, 8-Баран, 9-Близнюки, 10-Рак, 11-Малий Пес, 12-Оріон, 13-Бик, 14-Великий Пес, 15-Заць.

-х-

Історичний Календар **ГРУДЕНЬ**

6. 1240- РУЙНУВАННЯ КИЇВА ТАТАРАМИ - Осінню 1240 татарський хан Бату вибрався на підбій держав південно-східної Європи. Початком грудня орда підійшла під Київ. Останнє місце опору киян, десятинна церква/будівля Володимира Великого/упала 6. грудня, а з нею разом упала і досюгочасна слава "матері українських городів".
6. 1637- ВІЙ ПІД КУМЬЯКАМИ - Весною 1637 р. Павло Бут, прозваний **п а в л я к о м** /постать згадама в нашій національній гімні/ розпочав повстання проти західнього маїздики. Завершенням цього повстання був бій поміж Кожанами й р. Росю, під с. **КУМЬЯКАМИ**. Підчас бою від ворожих гарматних стрілів запалився порох на козацьких возах і почав експлодувати. Це викликало замішання серед козаків і облегчило вороже становище. 5000 козацьких трупів лягло на побоювищі. Навлики попав у полон і був покараний смертю у Варшаві.
27. 1724- помер у Петропавлівській фортеці Павло **ПОЛУБОТКО**.

Видає Команда Українського Пласту в Авґсбурзі. Редагує Колегія, Адреса Редакції: „PLASTUN“, SOMME KASERNE,
Printed with the permission of UNBRA.

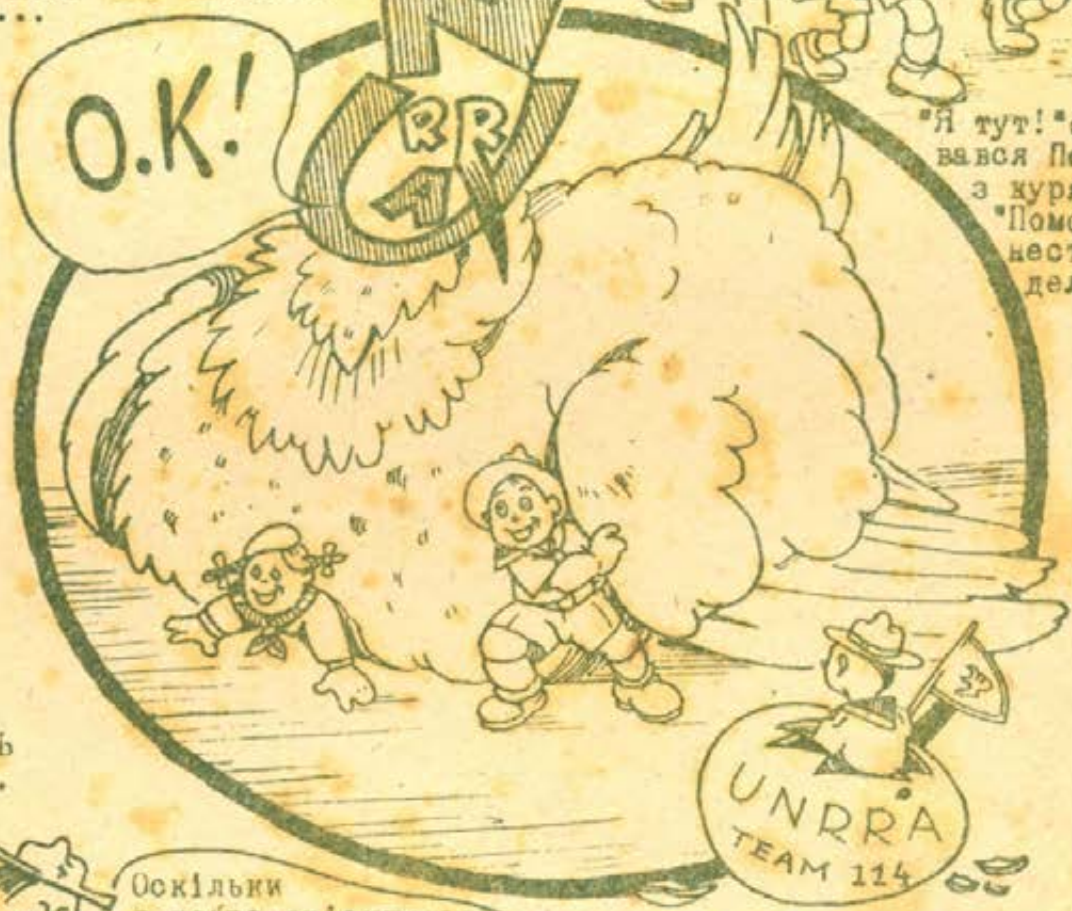
AUGSBURG

ШЛЯСТУМ ЗАВЖДИ БЕСЕДЛИВ

ХИТРИЙ
ПОМІЧНИК.

Гурток був на прогульці. Спостережливі юнаки побачили селянина, що намагався перенести курник з одного кінця двору на другий. "дооре діло", гукнули юнаки & кинулись на поміч. Несуть, пріять, аж зирк! - одного бржече. "Петусю, де ти?" спохватились....

"Я тут!" обізвався Петрусь з курятника "Помогаю нести бідельця."

ЗНАВЕЩЬ
ТЕРЕНУ.

Оскільки я добре орієнтуюся в цій мапі, то я зараз знаходжуся он на тій шпильці...

От некультурне посьєно! Скільки раз маю тобі казати, що згідно з шостою точкою пластового закону пластуи є приятелем всіх звірят...

З технічних причин конспект до першої пластової проби буде долучений до наступного числа.
РЕДАКЦІЯ.